

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. София, 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 06.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6848** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Д. Р. В., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 1040-21-575 от 09.06.2021г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-4317-4/21.04.2021г. и Разпореждане № 214-00-4317-5/21.04.2021г., и двете издадени от ръководителя на осигуряването за безработица.

Жалбоподателят счита оспореното решение, както и разпорежданията, за незаконосъобразни и неправилни. Поддържа, че като работник на трудов договор няма как да носи отговорност за документацията на дружеството, нейното съхранение и предаване, още повече след прекратяване на трудовото му правоотношение. Твърди, че като е заемал длъжност юрисконсулт, е извършвал преглед на документи, изготвяне на договори, подготовка на становища и пр., за което е получавал редовно трудовото възнаграждение. Моли обжалваното решение на директора на ТП на НОИ да бъде отменено. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, както и с адв. Ж..

Ответникът – директорът на ТП на НОИ - С. град, чрез юрк. В., оспорва жалбата и моли решението да бъде потвърдено. Подробни доводи излага в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по

делото доказателства, установи следното:

Със заявление от 03.09.2019 г. Д. В. е поискал да му бъде отпуснато парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО. Към него приложил копие от Заповед № 7/30.08.2019 г., издадена от осигурител "СТЕЛА КОМЕРС И ЛОГИСТИКА" ЕООД, ЕИК[ЕИК], за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 01.09.2019 г.

С Разпореждане № 212-00-4317-1 от 16.09.2019 г., на жалбоподателя е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 01.09.2019 г. до 31.08.2020 г., в размер на 45.65 лв. дневно.

Със Заповед № ЗР-5-21-00745428/13.04.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ГП на НОИ-С. град е възложено извършване на проверка по разходите на ДОО на дружество "СТЕЛА КОМЕРС И ЛОГИСТИКА" ЕООД.

За осъществения контрол по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ на осигурителя "СТЕЛА КОМЕРС И ЛОГИСТИКА" ЕООД е съставен Констативен протокол № КВ-5-21-00820643/06.10.2020 г. Видно от него, дружеството е регистрирано в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/ на 12.06.2008 г., с едноличен собственик и управител С. Б.. На 08.12.2011 г. като едноличен собственик и управител на дружеството е вписан С. Г.. На 06.11.2012 г. в ТРРЮЛНЦ за едноличен собственик и управител на дружеството е вписан М. Б. М.. На 05.08.2014г. е вписана последна промяна в собствеността на дружеството - за едноличен собственик и управител е вписан П. С. С..

Със Заповед № ЗР-5-21-00675759/08.11.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ-С. град е възложено извършване на ревизия по разходите на ДОО на дружество "СТЕЛА КОМЕРС И ЛОГИСТИКА" ЕООД.

С уведомително писмо изх. № 1043-21-1314# 1/13.11.2019 г. до управителя П. С. е поискано представяне на документи за пълна ревизия по разходите на ДОО за периода от 12.06.2008 г. до 31.10.2019 г. Същото не е получено и е върнато с гриф "непотърсен". На 13.11.2019 г. е извършено посещение на адреса по седалище на дружеството - [населено място], [улица], вх. В, ет. 1, ап. 4, удостоверено с протокол № ПТ-5-21-00678587/13.11.2019 г., но контакт с управителя не е осъществен. На 13.11.2019 г. е посетен и адреса за кореспонденция с НАП - [населено място],[жк], [улица], ет. 2, удостоверено с протокол № ПТ-5-21 -00678630/14.11.2019 г., но контакт с управителя не е осъществен.

От страна на "СТЕЛА КОМЕРС И ЛОГИСТИКА" ЕООД, за периода от 12.06.2008 г. до 31.08.2020 г. са подавани данни на основание чл. 5, ал. 4 от КСО за 21 лица с 25 договора.

Дължимите по данни от Декларация обр. № 1 осигурителни вноски за ДОО за работещите по трудови правоотношения за периода от месец 04.2013 г. до месец 02.2020г. са в общ размер 89818,84 лв. Липсват данни за преведени осигурителни вноски за ДОО за горепосочения период.

Подадените данни от осигурителя са включени в базата за определяне на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане, и за отглеждане на малко дете, и помощите от държавното обществено осигуряване.

С писмо изх. № 1043-21-1314#3/23.04.2020 г. от ИА "Главна инспекция по труда" е поискано извършване на проверка по компетентност. В отговор вх. № Ц1030-21-411/09.06.2020 г. Дирекция "Инспекция по труда" уведомява, че не е

осъществен контакт с управителя на дружеството или лице, което да го представлява. Изискана е и проверка по компетентност от ТД на НАП-С. град. От постъпилата информация от ТД на НАП-С. град се установява, че има данни за подадени от дружеството ГДД по чл. 92 от ЗКПО с деклариран приходи и разходи за 2012 до 2013 г.; има данни за регистрирано фискално устройство с отчетени обороти за периода от 28.12.2012 г. до 19.05.2014г., след тази дата няма отчетени обороти. Данните по реда на чл. 5, ал.4 от КСО са подавани с КЕП от упълномощено лице М. Б. М., съгласно пълномощно от "СТЕЛА КОМЕРС И ЛОГИСТИКА" ЕООД, представлявано от П. С. С.. Съгласно отговора на НАП "СТЕЛА КОМЕРС И ЛОГИСТИКА" ЕООД няма никакви приходи и разходи от месец 06.2014 г. до месец 06.2020 г.

На основание чл. 108, ал. 2 от КСО, контролните органи при ТП на НОИ С. - град са изпратили до всички лица, за които има подадени данни за трудови правоотношения, задължителни предписания с искане за предоставяне на сведения относно трудовата им дейност в "СТЕЛА КОМЕРС И ЛОГИСТИКА" ЕООД.

На Д. Р. В. са изпратени задължителни предписания № ЗД-1- 21-00763189/03.06.2020 г., върнати като невръчени с причина „отсъства“.

За Д. Р. В. е установено, че има подадено уведомление по чл. 62 от КТ за сключен трудов договор, считано от 21.09.2018г., на длъжност "Юрисконсулт" с осигурителен доход за 2018 г. - 2019 г. - 2500 лв.

С оглед резултата от извършената проверка, както и извършените проверки от НАП и ИА "ГИТ" и декларираното от лицата, е формиран извод, че дружеството не е извършвало стопанска и търговска дейност за периода от м. 06.2014 г. до м. 06.2020 г. Посочено е, че не са представени за проверка и първичните документи - ведомости за заплати, трудови договори, заповеди за прекратяване на трудово правоотношение и други разходооправдателни документи, от които да се изясни има ли действително възникнало трудово правоотношение за лицата, начислени и изплатени ли са brutните трудови възнаграждения в размерите, в които са подадени данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода от месец 06.2014 г. до месец 06.2020г., които следвало да бъдат представени от "СТЕЛА КОМЕРС И ЛОГИСТИКА" ЕООД. Акцентирано е, че липсват доказателства дали на лицата въобще са изплащани възнаграждения поради обстоятелството, че част от тях не са се явили дадат писмени обяснения. Направен е извод, че данните по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от месец 06.2014 г. до месец 06.2020 г. са подавани с цел материално облагодетелстване на лицата с подадени уведомления по чл. 62 от КТ, чрез "СТЕЛА КОМЕРС И ЛОГИСТИКА" ЕООД.

С оглед резултатите от извършените проверки и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, контролните органи са приели, че те не са осигурени лица. Поради това, на осигурителя "СТЕЛА КОМЕРС И ЛОГИСТИКА" ЕООД са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00821428/07.10.2020 г. за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица за периода от месец юни 2014 г. до месец юни 2020 г. вкл., в т.ч. и за Д. Р. В..

След изтичане на срока за изпълнение на влезлите в сила задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, са предприети действия за служебното заличаване по реда на чл. 4, ал. 10. т. 4 от Наредба Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете,

начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от "СТЕЛА КОМЕРС И ЛОГИСТИКА" ЕООД за указания период.

Предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, с обжалваното Разпореждане № 212-00-4317-4 от 21.04.2021 г. е отменено Разпореждане № 212-00-4317-1/16.09.2019 г. за отпускане на обезщетение за безработица, а с Разпореждане № 212-00-4317-4 от 21.04.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица е отказано отпускането на ПОБ.

Разпорежданията са обжалвани пред директора на ТП на НОИ – С. град, който с процесното Решение № 1040-21-575 от 09.06.2021г. е отхвърлил жалбата и е потвърдил Разпореждане № 212-00-4317-4 от 21.04.2021 г. и Разпореждане № 212-00-4317-4 от 21.04.2021 г.

По делото, освен административната преписка, са събрани и допълнително представени от страните писмени доказателства, както и гласни доказателства чрез разпит на свидетеля М. Б. М..

Правни изводи

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 24.06.2021 г., видно от приложеното на л. 22 известие за доставяне, а жалбата е получена в ТП на НОИ С.-град на 05.07.2021г, поради което същата е в срок и тъй като изхожда от лице, за което е налице правен интерес от обжалването, тя е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „б“ КСО разпорежданията за отказ или неправилно определяне, изменяне и прекратяване на обезщетенията за безработица се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С оглед цитираната разпоредба оспореното решение на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган. Спазена е изискуемата от закона форма, като са изложени в достатъчна степен мотивите, обусловили отхвърлянето на жалбата. От компетентен орган е издадено и потвърденото с решението разпореждане, видно от приложената Заповед № 1015-21-79/16.03.2021 г. на директора на ТП на НОИ С. – град.

За да възникне правото на парично обезщетение за безработица, съгласно чл. 54а КСО е необходимо да са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването. Тоест, за да е налице право на ПОБ, следва да бъде установено, че лицето, което желае отпускане на обезщетението следва да има най-малко 12 месеца осигурителен стаж като осигурено лице.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. Видно от цитираната разпоредба, предпоставка за възникване право на парично обезщетение е качеството „осигурено лице“. Легална дефиниция на за осигурено лице е дадена в §1, т. 3 от ДР на КСО – „физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими

осигурителни вноски“. Според разпоредбата на чл. 10, ал. 1 КСО осигуряването възниква в деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Органът по осигуряването е мотивирал по същество извод, че жалбоподателят не е бил осигурено лице, тъй като не е извършвал трудова дейност, а осигурителят по същество не е осъществявал икономическа дейност. Съдът приема тази теза за обоснована и кореспондираща на събраните в хода на административното производство доказателства.

На първо място, по делото не са налице доказателства за извършвана от дружеството –осигурител стопанска дейност. Безспорно е, че търговското дружество не е подавало годишни данъчни декларации за периода 2014г.-2019г., няма установен офис, нито търговски обекти, материални активи, складове и т.н, не е открит и представител на посочения адрес на управление и седалище в търговския регистър. Няма счетоводна отчетност и подавани данни и декларации в НАП съгласно данъчното ни законодателство за посочения период. Не се установяват никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството, които да обуславят изплащане на възнаграждения в размери до тези, фигуриращи в трудовия договор на жалбоподателя, за който са подавани данни в регистъра на осигурените лица. След като дружеството не е извършвало търговска дейност, това само по себе си, макар и да не изключва, прави слабо вероятна възможността жалбоподателят да е полагал реално труд при този осигурител по същество време. В случая, анализът на събраните по делото доказателства и установените факти и обстоятелства не сочат, че през разглеждания период Д. В. е извършвал трудова дейност за „Стела комерс“ ЕООД.

На второ място, по делото е успешно проведено оспорване на истинността на представената от жалбоподателя трудова книжка. По искане на ответника е открито производство по оспорване истинността на трудовата книжка на Д. Р. В., относно данните за стажа, вписани в нея, и заверката от „Стела комерс“ ЕООД. Във връзка с разпределената доказателствена тежест съдът е допуснал по искане на ответника съдебно-почеркова експертиза на подписите, положени за работодател и за управител в трудовата книжка. Заключение на вещото лице С. А., прието без оспорване, е че подписите, положени за работодател в колони 6 и 9 на стр.8 -9 и подписите за управител в заверителните вписвания на стажа на стр.8-9 от трудовата книжка на Д. Р. В., не са положени от П. С. С.. Следователно, документът, в оспорената част, е неистински и като такъв следва да бъде изключен от доказателствата по делото.

На следващо място, не може да се направи извод за извършвана от жалбоподателя трудова дейност и от показанията на свидетеля М. М.. Свидетелят посочва, че са работили с Д. В. в „С. К. и логистика“, където последният е бил юрист, а свидетелят - мениджър продажби. Фирмата се занимавала с търговия с хранителни стоки. Според показанията, В. преглеждал договорите, като работел вкъщи, и държали връзка по телефона и по електронната поща. Управителят живеел в Германия и изпращал оферти за хранителни стоки. Свидетелят сочи, че след 2017 г. не е имало офис и работел вкъщи, като получавал възнаграждение около 2000 лв. Твърди, че възнаграждението си получавал по ведомост от А. Я., който бил представител на управителя и носел ведомостите и заплатите. Не си спомнял дали имало други служители в офиса.

Съдът не кредитира с доверие показанията на свидетеля, тъй като, видно от приложените по делото решения на АССГ, същият има дела с ТП на НОИ относно

разглеждания осигурител и отново във връзка с наличието на осигурително правоотношение, което поставя под основателно съмнение обективността и безпристрастността на свидетеля. Отделно от това, нелогични са показанията, че заплатите и ведомостите били носени на ръка от лице на име А. Я., което не е било управител или представляващ „Стела комерс“ ЕООД и въобще няма данни дали и в какви отношения е бил с дружеството. На последно място, показанията на свидетеля се явяват изолирани и не се подкрепят и от други доказателства по делото, напр. проекти или сключени договори, търговска кореспонденция, имейли, фактури и т.н., така че въз основа на съвкупен анализ да може да се направи обоснован извод, че дружеството действително е осъществявало дейност, а жалбоподателят е полагал труд като юрисконсулт за този работодател.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбоподателят не е осъществявал трудова дейност по регистрирания трудов договор, за да е възникнало осигуряване по това правоотношение, поради което осигурителни вноски не са били дължими, съответно Д. В. не се явява осигурено лице, както обосновано е приел административният орган. При това положение той не е отговарял на изискванията на чл.54а, ал.1 КСО и не е имал право на обезщетение за безработица, поради което законосъобразно органът по осигуряването е отменил Разпореждане № 212-00-4317-1/16.09.2019 г. , с което е отпуснато ПОБ, и е отказал отпускане на ПОБ с Разпореждане № 212-00-4317-4 от 21.04.2021г. В съответствие с всички изисквания на чл.146 от АПК директорът на ТП на НОИ е потвърдил тези разпореждания, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на разноските по делото и за юрисконсултско възнаграждение се явява основателна и следва да бъде уважена за сумата от общо 540 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Р. В. срещу Решение № 1040-21-575 от 09.06.2021г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което са потвърдени Разпореждане № 214-00-4317-4/21.04.2021г. и Разпореждане № 214-00-4317-5/ 21.04.2021г., издадени от ръководителя на осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА Д. Р. В., ЕГН [ЕГН], да заплати на Националния осигурителен институт сума в размер на 540 лв. за разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: